

Cristianisme i Justícia analitza el “shock pandèmic”

Dg, 21/02/2021 per Catalunya Religió

(CR) La pandèmia de la COVID-19 ha generat un xoc social, polític i econòmic global de conseqüències encara imprevisibles aguditzant els problemes d'un món desigual, polaritzat i ambientalment inviable. El centre d'estudis Cristianisme i Justícia acaba de publicar '[El shock pandèmic](#)', quadern del doctor en Relacions Internacionals i membre de l'àrea social del centre **Oscar Mateos**. El quadern es presentarà aquest dimarts 23 de febrer amb un diàleg en què l'autor estarà acompanyat per **Carme Colomina**, periodista i investigadora del CIDOB, i **Imanol Zubero**, professor de sociologia de la UPV/EHU. L'acte es retransmetrà [en aquest enllaç](#).

En aquest quadern Oscar Mateos ens situa davant l'impacte d'una crisi sanitària que, malgrat que suposa un risc que ens iguala a tots, posa de relleu, al mateix temps, com n'arribem a ser, de desiguals. Perquè els seus efectes no han estat els mateixos per tothom: la mortalitat i l'impacte social ha sigut molt més elevats als barris més empobrits de les grans ciutats i als països amb infraestructures sanitàries febles. I la bretxa de gènere també s'ha incrementat.

És per això que l'autor considera que la crisi de la COVID-19 “no s'ha d'entendre com un punt d'inflexió, sinó com un fenomen que aprofundeix i accelera unes dinàmiques i transformacions que ja s'han anat configurant des dels anys vuitanta amb l'exaltació globalitzadora en la seva versió neoliberal, i que, des de la crisi financera del 2008, s'han manifestat amb una més gran virulència”.

L'horitzó possible

El que ha fet la pandèmia, considera Mateos, és posar de manifest una doble dificultat que ja estàvem experimentant: “la dificultat d'interpretar el present i la dificultat d'imaginar un futur esperançador” i espera que “aquest esdeveniment

simultani i global que estem vivint ens porti a una més gran conscienciació social i política del fet que no hi ha horitzó possible sense una superació del model actual”.

Per això dedica bona part del quadern a aprofundir en els aprenentatges que ens està oferint la pandèmia i que hauríem de tenir en compte: adonar-nos que el treball pel bé comú i les cures és el que sosté la vida; prendre consciència de la vulnerabilitat, l'empatia i els límits en contraposició a l'actual cultura de l'excés; la securització i militarització com a estratègies innòcues, interessades i contraproductives; la necessitat de la cooperació i la solidaritat internacional; i l'aspiració a protegir els béns públics i comuns globals com a principal horitzó de referència.

Finalment, l'autor analitza els diferents escenaris *postpandèmics*, sense saber quin d'ells és el més plausible: el del replegament i retrocés democràtic; el del canvi estètic i lampedusià, però sens dubte insuficient per abordar els reptes de present i de futur, o un tercer, el de l'impuls a noves formes alternatives d'estar al planeta que facin compatible l'economia, la vida i la democràcia.

Però la reflexió que ens presenta Oscar Mateos en aquest quadern no es queda aquí, sinó que acaba amb una invitació a “convertir la por i el desassossec en un projecte col·lectiu transformador i il·lusionant”. Mateos fa una crida a la resiliència i a la presa de consciència social i política per emprendre tots els canvis que necessitem. Canvis que situa en “un trànsit urgent del jo al nosaltres, en un món profundament interdependent i ecodependent”.

L'autor

Oscar Mateos és doctor en Relacions Internacionals. Professor de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna-Universitat Ramon Llull. Membre de l'Àrea social de Cristianisme i Justícia. Ha publicat en aquesta col·lecció: *Àfrica, el continent maltractat* (n. 137), *Canvi d'època. Canvi de rumb?* (n. 186) i *De la “tragèdia” al “miracle”? L'Àfrica subsahariana en el nou context multipolar* (n. 193).